

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 16. junija 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Nemci so nam dali grofe, biriče in druge take hudiče,
Srbi pa svobodo in agrarno reformo!

Adijo, Nemška Avstrija!

Tako je zaklical v sedanjem dunajskem parlamentu poslanec delavcev Tuller. Pravil je, da so morali delavci pred vojno „maulhalten und weiterdienen“, da so jih zapirali, obešali in streljali, sedaj po vojni pa so zopet ravno nemški purgarji in izobraženci tisti, ki nemške delavce sovražijo, jih najbolj grdo šinfajo in preganjajo. Na zgornjem Štajerskem fabrike večinoma ne delajo, dvajset jih je sploh zaprtih, fabrikanti pa izrabljajo bedo delavcev, da jim znižajo zaslužek za 20—40 %. Mestni svet v Gradcu je pisal: Die Anzahl der Auswanderer ist in steter Zunahme begriffen und es erscheint vollkommen ausgeschlossen, die Auswanderung durch politische Maßnahmen zu unterbinden (število onih, ki vandrajo iz Nemške Avstrije, je zmiraj večje in je vse zastoj odvrčati jih od tega). Tako se selijo drugam posebno delavci v fabrikah za kose, železo in jeklo ter kovači — na Češko, Špansko, celo v Mehiko, posebno pa še v Jugoslavijo. Če bo šlo to tako dalje, dann

kommt es zum Zusammenbruch, dann adieu, deutschösterreichische Industrie! Tako je povedal socialist Tuller!

Dostikrat smo že slišali, da zapirajo fabrike v Nemški Avstriji, ker delavci nimajo kaj jesti, ker jim manjka premoga (kolna), ker imajo tako visoke davke, da zmanjka večkrat denarja (kapitala), s katerim bi delavce izplačevali. Zato ni čudno, da gredo delavci po svetu s trebuhom za kruhom, posebno še k nam v Jugoslavijo. Pri nas potrebujemo zmiraj več delavcev, vsak dan se ustanovi kaka druga fabrika in v par letih bomo prišli tako daleč, da bomo mi prodajali Nemški Avstriji industrijske izdelke. Nemška Avstrija je prazen žakelj, ki ne more stati po koncu, Jugoslavija pa je vendarle dobra, ko gre za kruh in zaslužek. V Nemški Avstriji so ljudje že siti frajhajti, judenwirtschafti in Kärnten ungeteilt, zato prihajajo delavci od tam pod Srbe, ker ti srbijo samo še celovške nacelne.

Širite povsod „Korošca“!

Antanta in Nemci.

Celovski listi od „Štimc“ pa do „Oslovske Trompete“ se prav radi postavljajo, da bodo zmagali, ker je antanta na njihovi strani. Mi pa smo tako poredni, da jim tega prav nič ne verjamemo. Pravijo, da vrana vrani ne izkljuje oči. Če pomislimo, da so se antantini vojaki in Srbi, z njimi pa tudi jugoslovanske prostovoljske legije bojevali proti Nemcem, potem nam mora biti pač jasno, da antanta tudi na Koroškem ne bo hotela pomagati Nemcem nam na škodo, da bi nas ogoljufala za to, kar je našega, da bi nam vzela to, kar so plačali naši junaki s krvjo.

Če antanta pošilja Avstrijcem živež, s tem še ni rečeno, da jih bo tudi podpirala v boju proti nam, še manj pa, da bi nam hotela delati krivico pri glasovanju. Živež jim pač pošilja, ker bi drugače poginili od lakote. To je bilo že od nekdanj tako. Viteški narodi so šli premaganemu narodu na roko, kolikor je bilo mogoče brez škode, da so ravno s tem pokazali svoje viteštvo in svoje sovražnike le še bolj ponižali. Vsikdar se je pa od pre-

PODLISTEK.

Pavliha na Koroškem.

Velikovec, 11. junija 1920.

Ljuba moja Špelca!

Ko sem odhajal na Koroško in sva se s solznimi očmi poslavljala, sem ti obljubil, da ti bom skoraj vsak dan pisal. Minilo pa je že 10 dni, kar sem ti pisal zadnje pismo. Iz tega pa, ljuba moja žena, ne smeš sklepati, da sem nate pozabil. Kaj še! Če bi se te že drugače ne spominjal, mislim nate vsak večer v gostilni. Najprej pokličem ¼ l vina zase, in ko sem ga izpil, pa zate ¼ l. In ker te ni tukaj, se moram seveda žrtvovati ter izpijem tudi tvoj četrt.

Kadar pa te imam posebno rad, pa pokličem zase samo ¼ l, zate pa kar pol litra. Pa reci, da te nimam rad!

Zadnjič enkrat bi se bil skoro zagledal v neko devčo. Šel sem v

Sinčo vas. Mislil sem nate in sem hotel na tvoje zdravje izpiti kozarec vina ter stopim v gostilno. Pa zagledam tam neko gospodično, pa sedem k njej. No, pa sva se začela pogovarjati. Povedala mi je, da je iz Globasnice in da zna tudi pesmi zlagati. Ti šment, ti, sem si mislil, gotovo je zaljubljena! Pravila mi je, da imajo tudi v Globasnici in okolici par trapov, ki agitirajo za Nemško Avstrijo. „Gospodična, ali ni v Globasnici nič korajžnih fantov, ki bi z brezovo šibo nagnali te pobaline?“ Ko bi jo ti videla, kako se je srčkano, nasmejala, ko sem ji to rekel! „Hvalabogu, da jih ni! Kako bi mi bilo dolg čas, ko bi ne imeli nemčurjev! Vi ne veste, kak hec imamo s temi maškerami!“ Pa mi je pokazala to-le pesem:

Pri Kuharju ptička imajo,
Ki misli, škerjanček da je.
Ljudje pa ga dobro poznajo
In 'z njega norčujejo se.

Pred hišo ta zraka je zadnjič sedela,
Krog njega pa družba se trapov je zbrala.
V hlevu se krava na glas je smejala,
Ko sraka sledečo je pesem zapela:

Oj srečna Nemška Avstrija,
Ti krancelj vsega si sveta!
Kar dobrega je Bog ustvaril,
To vse le tebi je podaril.

Prevéč zlata imaš, srebra
In moke, kruha in mesa;
Človeško kar srcé želi,
Od tebe, Avstrija, dobi.

Mogočna Avstrija, ti si kraljica,
A Jugoslavija je beračica.
Od lakote da revca ne pogine,
Denar pošiljaš ji, pa žita in živine.

Draga Špelca, marsikaj ti imam
še poročati, pa ti ne morem to pot,
ker bi rad še danes oddal to pismo
na pošto. Zakaj mi nič ne pišeš?

Prav prisrčno te pozdravlja
Tvoj Pavliha.

maganih narodov zahtevalo, danatančno izpolnijo pogoje, ki so jim jih narekovali zmagovalci. Nemški narod, ki nosi viteštvo samo na jeziku, tega seveda ne razume, in celovski „Nemci“, ki se imajo dandanes za edine prave Nemce, si zato že predstavljajo, da imajo antanto že popolnoma v svojem žaklju.

Posebno zaupanje imajo v Francoze. Kdor pa je kedaj malo pogledal v zgodovino, je pač videl, da se gledata Francoz in Nemec kakor pes in mačka. Odkar se je francoska država začela, je bilo med Francozi in Nemci samo sovraštvo in vojska, nikdar pa še ni bilo prijateljstva. In kar je trajalo tisoč let, tega čno leto nemškega klečepastva pred Francozi ni moglo odstraniti.

To potrjuje tudi „Neues Grazer Tagblatt“ v svoji 364. številki z dne 1. junija 1920, ki pod naslovom „Frankreich als Feind Deutschösterreichs“ piše: Die französische Kammer hat den Raubfriedensvertrag von St. Germain genehmigt — seine Bestimmungen sind eine Verhöhnung von Treu und Glauben, von feierlichen Zusagen, sie sind der Wortlaut eines Leichensteines (določila mirovne konference so za Avstrijo napis na nagrobni spomenik). Aus dem Diktate von Saint Germain, dem man fälschlich den Namen Vertrag gegeben hat, brennt überall vor allem der vielhundertjährige französische nationale Haß gegen unser Volk hervor“. Potem še pravi, da je popolnoma napačno upati, da bi sovraštvo Francozov do Nemcev kdaj prenehalo. Ostalo bo vedno tako (Nemci imajo slabo vest, da so delali Francozom prevelike krivice!).

Tako piše resen nemškoavstrijski list. Drugače seveda celovška propaganda. Ta ti zavija vse. Kar je belo, mora biti črno, resnica mora hoditi po glavi, samo, da se še najde sredstvo, s katerim bi še slepili svoje koštrune.

Pravice nimajo na svoji strani, ker je bila njihova stvar že iz vsega početka krivična, zato se postavljajo tem bolj z lažjo. Za nas pa veljata resnica in pravica, zato pribijemo tukaj: Antantina komisija nam ne bo sovražna, kakor to pravijo celovski agitatorji. Ne zahtevamo pa tudi ne od nje, da bi bila krivična Nemcem. Za drugo bode poskrbelo naše ljudstvo.

Sijajna manifestacija Rožanov za Jugoslavijo v Borovljah.

Časi se spreminjajo, svet se vrti, in česar nemškutarji v svoji zabitosti nikoli ne bi bili pričakovali, se je zgodilo. V nedeljo, dne 30. maja, na dan obletnice osvobojenja koroških Slovencev, se je zbralo samo na poziv z lepaki, brez posebne agitacije daleč nad pet tisoč koroških Slovencev, mož in žen, fantov in deklet na manifestacijski shod, ki ga je sklical Narodni svet za boroveljski okraj. Že v petek in soboto zvečer so oznanjali številni kresovi na naših gorah in številni topiči, razlegajoči se po dolini, s kakšno hvaležnostjo se pre-

bivalstvo spominja svojih rešiteljev.

V nedeljo popoldne pa so se zborovalci začeli zbirati na prostornem trgu v Borovljah, prihajajoč deloma peš, ponajveč pa na okrašenih vozovih z zastavami — samo skozi Dobravo se jih je peljalo 85 — od vseh strani, od Sent Jakoba do Šmarjete, z naših gor pa tja do Vrbskega jezera ter iz vseh naših hribovskih vasi v Karavankah. Kmalu je bil trg, sredi katerega je stal govorniški oder, poln. Veličasten je bil pogled na to pestro množico: poleg borovskega puškarja si videl tam šmarješkega kmeta, Selana ali Plajberžana ramo ob rami, nad njimi in med njimi pa je ponosno plapolala slovenska trobojnica. Da je bila slika lepša, si videl vmes visoko na konju naše vrle telovadce v rdečih srajcah.

Govorili so sami domačini. Glasno pritrjevanje in burno ploskanje je jasno pričalo, kako so poslušalci dobro umevali govornike, ki so razlagali naš položaj z ozirom na plebiscit. Resolucija, ki je izražala našo nemajno, trdno voljo, da hočemo za vedno ostati v Jugoslaviji, je bila sprejeta soglasno.

Manifestacije, kakršna je bila ona dne 30. maja, Borovlje še niso videle, zato pa je odprla oči tudi onim, ki prej niso hoteli ničesar videti in slišati.

Velikovški okraj.

Sv. Peter na Vašinjah. Na sv. Rešnjega Telesa dan je povabil g. Marbek iz Ribnice folksferdovce pd. folksferdovce na ples. Ta ples so tudi počastili prečastiti gospod Wilson, pd. Habnarjev atej iz Št. Jakoba. Pa še plesali so. To je bil hec! Tudi Petrovih tihotapcev iz Potoka in pa Volbartovih ni manjkalo. Seveda, gliha skup štrih! Tiče poznamo po perju, vas pa po hajlanju — in to si bomo zapomnili. Pibačev sin je igral na harmoniko — mali Jaki Petrič pa se je napenjal kakor breja žaba in trompetal. Pijače je bilo tudi dosti in, kar je glavno, zastoj. G. Marbek je res dober. Torej bilo je prav fletno, pa bilo bi še lepše, ampak sam vrag je prinesel naše zavedne fante in — orožnike, ki so ta „lumpenbal“ razpodili.

G. Marbek, pustite folksferdovce v miru! Škoda za vašo kobilu, da jahate z njo okoli teh ljudi.

Pozivljamo pa okrajno glavarstvo, da g. Marbeka in njegove goste povabi malo — v arest — kajti, kakor smo slišali, je vsako shajanje z ozirom na javni red in mir prepovedano.

Grebinj. Gostilna Reš ima sicer slovenski napis, pa kdor si jo malo natančneje ogleda, spozna kmalu, da je najbolj nemčurška v Grebinju. Tukaj je zbirališče vseh bivših folksravbarjev in drugih temnih elementov. Oblasti, pozor!

Tudi kelnarca je zabita nemčurka. Velika, debela in prevročo kri ima ter silno dolg jezik. Ko so dne 30. maja prišli v Grebinj velikovški nemčurji „zur Slawenvertilgung“, ji je grebenček tako zrastel, da je mislila, da je že „alles tajč“. Ko je prišel tega dne v gostilno neki Slovenec in zahteval piva, mu je odgovorila: bei uns sagt man „Bier“.

Tudi popoldne se je norčevala iz slovensčine. Povemo ti, da slovenske govornice ne boš zasmehovala, drugače ti bomo zagodli eno, ki ti bo dolgo donela po ušesih. (Na misel nam prihaja tista mati, ki svojim otrokom vedno in vedno grozi: „Le še enkrat mi to napravi, pa te bom tako natepla!“ Ur.)

Grabštanj. Kako so Srbi kradli v Grabštanju. V tukajšnjem gradu je bilo lani ukradenih veliko dragocenih slik. Seveda so to naredili „Srbi“. V nedeljo, dne 30. maja so pa orožniki peljali enega od teh „Srbov“ v Dobro vas. Ta „Srb“ pa je doma v Grabštanju. Oh ti „Srbi“!

Grabštanj. Čuje se, da hočejo v Jadovcah „Herrenbauri“ odpovedati stanovanje vsem tistim, ki bodo glasovali za Jugoslavijo. Ti „Herrenbauri“ naj si zapomnijo, da imamo tudi mi še nekaj „mitelnov“ proti takemu postopanju. Naj rajši bolje plačujejo svoje posle, da bodo mogli ti pošteno živeti!

Velikovec. Po naši coni se klafi neki neznani rešetar, ki izrablja svoj posel v agitacijske namene za Avstrijo. Opozarjamo naše ljudi, da ga takoj nannanijo orožnikom. Ti rešetarji so skoraj vsi Kočevarji, ki so državi sovražni in od nasprotnikov najeti.

Ošenica. Mimo nas hodijo Nemci pa tudi nemčurji s kislimi obrazi. V sredo po Binkoštih je prišel tudi Kočmar iz Djekš in se pohvalil, da so Velikovčani na Binkošti na Djekšah dobro opravili, samo malo prezgodaj so jih menda zapazili Slovenci. Ta možiček je pa še precej nedolžen. Konkurencu mu dela Štefan Durchschlag, ki pravi, da drži celo Koroško v rokah. Menda misli ustanoviti nov Bauernverein. Radovedni smo, kdo bo pristopil. Razni Durchschlagi in tovariši, kmetje že ne.

Libeliče. Žensko društvo v Libeličah je priredilo v nedeljo, dne 30. maja domačo zabavo z daljšim sporedom. Mešan pevski zbor nas je razveselil s koroško narodno „Gor čez jezero“ in nam zapel po vrhu še cel venček lepih narodnih pesmi. Gdč. Čarf se je v izbranih besedah spominjala tretje obletnice majniške deklaracije in pozvala vse navzoče, naj se trdno sklenejo in oddajo svoj glas za Jugoslavijo. G. Lindl pa nam je orisal splošen politični položaj. Naša dekleta so predstavljale burko „Oh ta Polona“ in „Planšarico“, deklarirale so nam tudi dve lepi spodbudni pesmi. Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli, da je naša prireditev tako lepo uspela, kakor tudi vsem, ki so nas posetili.

V nas samih je naša rešitev. Kdor ni z nami, je proti nam. Pozivljamo dekleta in žene, da se nam pridružijo vse. Sramuj se, koroška Slovenka, če nisi članica ženske organizacije!

Boroveljski okraj.

Loga vas. Ko so v nedeljo, dne 23. majnika priredili nemčurji pod vodstvom plačanih agentov in privandranih Nemcev iz Hodiš, Ribnice, Otoka in Škofič k nam procesijo, je pristopilo tudi iz naše vasi nekaj „pobožnih“ ovčic. Povedati moramo, da to niso bili Logavaščani, ampak tudi privandranci, ki so se od rajne Avstrije že toliko opomogli, da morejo že demonstrirati.

Kako so ti privandranci, ko se izkopljejo iz dolgov, hvaležni svojim dobrotnikom, vam podamo tukaj en slučaj: Pred 10. leti je kupil Važnikovo hišo neki Dragašnik iz Dholice. Takrat, ko je prišel k nam, sta bila on in njegova žena mirna, ker sta tičala do grla v dolgovih. Da mu

niso zlicitali hiše, se ima zahvaliti samo Slovincem, v prvi vrsti g. župniku. Sedaj, ko se je izkobil iz dolgov in bi se moral kazati svojim dobrotnikom hvaležnega, pa njegova žena preklinja in zmerja Slovence, zlasti še g. župnika. Nehvaležnost je plačilo sveta, kaj ne, Vazenca?

Kako častijo nemčurji, ki pravijo, da je v Jugoslaviji vera v nevarnosti. vam moram tudi povedati. Vaznikovi so na praznik sv. Reš. Telesa kosili deteljo. Pa vendar na ta praznik po vsem krščanskem svetu delo počiva. Kaj pa, kó bi oblasti malo posegle vmes. Če so celo igre in plesi na ta dan prepovedani, bi se morala pač taka dela tudi preložiti, kaj ne?

Svetna vas v Rožu. Junaki iz Pepčkovega rogamenta še vedno krulijo po naši vasi. Sedaj, ko so jim sosednje vasi pokazale pot domu, jim pač ne ostane drugega ko ostati doma. Ponoči se derejo po vasi kakor pijane krave. Prav nesramen pa je smrkolin Rudl. Svetujemo mu, naj se obriše za ušesi in gre spat, drugače mu bomo pokazali, kam spadajo zvečer otroci.

Da ti nemčurji ne morejo bolj natančno napovedati, kdaj bo „fersamlng!“ V nedeljo so se zopet zlagali in Habnarjev šiml je mogu na vsu sivo lavfat na Bistr'co. Drugič bomo mi skrbeli, da bo bolje.

Bistrica y Rožu. (Nemški obrekovalci.) Nemška Kranjska industrijska družba ima tovarno v Bistrici v Rožu. Uradniki so sami Nemci, torej „Kärntnerji“. Ti „Kärntnerji“ so Johansen, Prus, pruski državljani, Pfeifer, nemški Štajerc, Schüler, češki Nemeec (Deutschböhme), in nemškonacionalni Hrvat Preradovitsch. Nemčurji, pridite na Bistrico čudež gledat: Nobeden ni na Koroškem rojen, vsi so privandraní tujci, pa so vendar vsi štirje Korošci, „Kärntnerji“. Slovenski možgani tega ne razumejo. Le nemčurski možgani pogoltnejo tudi tako neumnost. Sami „Kärntnerji“ torej!

Na Bistrico je prišel 1. jan. 1920 slovenski zdravnik, vsem Rožanom znani „Lipjov dohtar v Lišah“ g. dr. Pečnik, torej Rožan — domačin, Korošec. Ta je Nemcem in nemčurjem na Bistrici po hudičovo štrečno zmešal. Stopa jim ostro na prste. Dosegel je celo, da se stara nemška skala, tovarna na Bistrici, p o s l o v e n i, da pridejo slovenski uradniki in da pridejo imenovani 4 Nemci na Jesenice. Zaradi tega seveda „Heulen und Wehklagen im Israel“. Tako jadikujejo v celovski zakotni coti „Lausmannschaft“, da bi človek kar krvave solze jokali! Onemogla jeza teh „Kärntnerjev“ je seveda brez konca in kraja, vsako sredstvo jim je dobro proti Dr. Pečniku. Izmišljujejo si vse mogoče in nemogoče laži in jih trosijo zahrbtno in rafinirano po Bistrici proti dr. Pečniku. Pa so „zeči“, strahopetni zajci, skrivajo se, da jih roka pravice ne more doseči. V ogenj pošiljajo ta nobel gospoda Johansen, Pfeifer, Schüler in Preradovitsch le uboge, v tovarni slabo plačane delavce, mali del, nemčurski del bistriških pilejev. Pri obravnavi pred sodiščem v Borovljah se je dognalo, da so ti uradniki strahopetni zajci, telefonično so poklicali štiri delavce, naj gre do dr. Pečnika obrekovat in laži trositi. Dr. Pečnik jih seveda toži.

(Konec prihodnjic.)

Dnevne vesti.

Velikovec. Uredništvo „Koroške Zore“ je prevzela učiteljica gđc. Al. Modic.

Metlova. Minuli mesec je bila pri „Hvaču“ ohcet. Špicov Fridl je rekviriral Hvačevo Julo. Narodnemu paru želimo veselo, dolgo in srečno zakonsko življenje!

Pliberk. Narodna čitalnica v Pliberku ima svoj redni občni zbor dne 17. junija ob 8. uri zvečer v Narodnem domu.

Sele. Za Malgajev spomenik je daroval g. Mihael Oraže 5 K; Srčna hvala!

Led. Od 29. na 30. maja je bilo na cesti iz Leda proti Labodu ukradenih kakšnih 500 m telefonske žice. Zlikovci so dosedaj še neznaní.

Libeliče. Ponesrečil se je pri vožnji hľadov 68 letni hlapec Simon Godec. Padel je pod voz ter zadobil takšne poškodbe, da je čez nekaj ur umrl. Služil je pri grajščaku Feldbauerju.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Visok obisk. Dne 26. t. m. tega mesca obiše Ljubljano prestolonaslednik regent Aleksander. V Ljubljani se vrše že obširne priprave, da se visokega gosta kolikor mogoče slovesno sprejme.

Mi in Turki. Turki resno trdijo, da jim je mirovna konferenca narekovala tako trde pogoje za mir samo na pritisk Jugoslavije. Smo Turkom pač plačali, kar so nam nekđaj posodili.

Volitve v državni zbor. Volilni red za konstitnanto bo kmalu stopil v veljavo. Zavoljo tega bodo tudi kmalu razpisane volitve za konstitnanto, to je državni zbor, ki bo določil temeljne zakone za našo novo državo.

Italija.

Nitijevo ministrstvo odstopilo. Niti, italijanski ministrski predsednik, je podal demisijo, ker je prišel v nasprotje s parlamentom glede zunanje politike. Odločno se govori, da bo njegov naslednik znani Džoliti, ki je leta 1915 najbolj nasprotoval vojni. Za nas tudi prav.

Lahi tepeni v Albaniji. Lahi so mislili zasesti vso Albanijo. Toda Albanci so svojeglaven narod. Oborožili so se in pognali Italijane iz dežele. Od vse Albanije je ostalo Lahom le še me-

Ženitvena ponudba. Čedno kmetsko dekle, ki ima lepo, malo posestvo v bližini Vellkovca, se želi seznaniti v svrhu ženitve s poštenim rokodelcem. Ponudbe na upravo „Korošca“ pod „Sreča“.

sto Valona. Zanimivo pri tem je pa, da hočejo Albanci priti pod Jugoslavijo, medtem ko polentarjev ne marajo.

Nemiri. Povsod po Italiji vlada nered. Komaj so zadušili ustajo na Furlanskem in Goriškem, že se je pojavila na nasprotnem koncu — v Bariju. Tudi tam je tekla kri. Pač nimajo sreče, ker nimajo nikdar dosti.

Avstrija.

Odstop ministrstva. Dr. Renner je podal dne 13. t. m. demisijo za ves kabinet. Trdili smo zmiraj, da je dr. Renner pameten mož. Ostal je kancler samo tako dolgo, dokler je še upal, da se bo dalo še kaj napraviti. Ko je obupal, je šel.

Salcburška se hoče na vsak način ločiti od Nem. Avstrije. Tirolci so se že naveličali republike in hočejo imeti vladarja.

Dne 27. t. m. vsi na shod v Bistrico v Rožu!

Vabilo

na XVII. občni zbor posojilnice v Hodišah, r. z. z. n. o., ki se vrši dne 20. junija ob treh popoldne v posojilniških prostorih.

Dnevni red: 1. odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru; 2. potrditev računskega zaključka za leto 1919; 3. volitev načelstva in nadzorstva; 4. slučajnosti.

Odbor.

Ljubljanska Glasbena Matica pride na Koroško.

Dne 28. junija t. l. priredi ljubljanska Glasbena Matica pod osebnim vodstvom g. prof. Hubada koncert v Borovljah. Sodeluje čez 160 pevcev in pevk. Začetek ob 7. uri zvečer.

Iz Borovelj se napoti Glasbena Matica dne 29. junija na Otok ob Vrbskem jezeru, kjer priredi tega dne koncert. Natančen spored se bo naznanil po plakatih.

2 srnjaka, stara blizu leto dni, proda Klara Lützelshwab, Železna Kapla.

Proda se lep, trileten žrebec pingavske pasme. Naslov v upravnistvu.

Proda se 150 m³ smrekovih hľadov

na poseku, lahko spravilo, vsak čas, pol ure od postaje Grabštanj, na mestu kakor leže. Pismene ponudbe je vložiti do 25. junija 1920 pri upravi posestev Lichtenstein v Rožeku.

Prodaja lesa.

Na veleposestvu Ludovika Wittgensteina na Humberku se proda **100 m³ smrekovih desk in 1300 m³ mecesnovih in smrekovih hľadov.** Deske in 350 m³ (večinoma smrekovih) hľadov se nahaja v Rovah pri Kočuhi, 950 m³ necesnovih hľadov pa na Svinji planini pri Grebinju.

Ponudbe je vpslati do vštvešega 14. junija 1920 na nadzorništvo tega posestva v Borovlje, kjer se dajo interesentom tudi vsa potrebna pojasnila.

Prodaja lesa.

Na veleposestvu Alfreda Voigta v Goričah se proda **200 m³ mecesnovih in 100 m³ smrekovih hľadov ter 30 m³ mecesnovih žaganic.**

Hlodi se nahajajo v bližini cerkve sv. Lenarta v Ljubelu, deske pa v Selah Gornjem Kotu.

Dalje se proda iz Voigtovih gozdov pri Bajdiščah okoli 1000 m³ od vetra in snega poškodovanega smrekovega in bukovega lesa na panju.

Ponudbe je vpslati do vštvešega 14. junija 1920 na nadzorništvo tega posestva v Borovlje, kjer se dajo interesentom tudi vsa potrebna pojasnila.

Več poljskih delavcev, moških in ženskih, sprejme takoj proti dobri plači. Upraviteljstvo Zelenika, p. Grebinj.

Vino prvovrstno po najnižjih cenah se dobi v vinski trgovini Oset & Cajnko v Slovenjem Gradcu. Bela, rdeča in črna vina v sodih in steklenicah. Tudi pivo v sodih in steklenicah vedno v vsaki množini v zalogi. Brzjav: Oset & Cajnko, Slovenji Gradec.

Proda se hiša s hlevom, vrtom in sadnim vrtom na Ricinju. Naslov v upravi „Korošca“.

Violon, čisto nov, proda R55 Valentin na Humbergu, p. Tinje.

Gozdni delavci za sekanje velike množine lesa v Belci pri Dovjem se sprejmejo takoj za 5 let. Prehrana preskrbljena. Pojasnila daje Potočnik, Belca pri Dovjem.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasica ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Izvrstne klobase (kranjske, braunschweigerce i dr.) in prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri Karlu Pilih, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Proda se 1 žensko in 2 moški kolesi (bicycle) ter 1 srebrna in 1 zlata ura. Naslov v upravitelstvu.

Prodaja lesa.

Oskrbništvo grof Goessovih posestev v Žrelcu odda ponudbenim potom okoli 70 m³ borovega in smrekovega rezanega lesa srednje kvalitete franko vagon Grabštanj.

Ponudbe je predložiti do 19. junija 1920 do 12. ure pri državnem nadzorništvu grof Goessovih posestev v Ženeku pri Dobrli vasi, Koroško.

Pozor trgovci! Miroslav Nabergoj, Maribor
Gosposka ulica 14, uhod Skalska ulica (Webergasse)
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cebrja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavic itd.

Tovarniške cene.

Samo na debelo!

Direkten uvoz.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

Kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Vabilo

na subskripcijo delnic.

Redni občni zbor dne 31. majnika 1920 je sklenil zvišati delniško glavnico od 6 na 10 milijonov kron ter pooblastil upravni svet izdati 10.000 komadov novih delnic po K 400.— nominale pod sledečimi pogoji:

1.) Starim delničarjem se zagotovi opsijska pravica na ta način, da pripadejo na pet starih delnic dve novi delnici po kurzu K 700.—.

Za izvrševanje opsijske pravice je treba deponirati delnice pri centrali v Mariboru, ali pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu.

2.) Ostalih 4000 delnic se prepusti po kurzu K 850.— novim delničarjem.

3.) Delnice participirajo na čistem dobičku banke od 1. julija 1920.

4.) Kurzni dobiček po odbitku stroškov in pristojbin se dodeli rezervnemu zakladu.

5.) Kupnino je pri prijavi polno vplačati. Od tega zneska so povrnejo 5 % obresti do 30. junija 1920.

6.) Prijavi se lahko osebno pri banki v Mariboru in pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu ali pismeno s priloženo tiskovino v času od 1. do vštetega 30. junija 1920.

7.) Dodelitev delnic si pridrži upravni svet.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.